af þessum ónotum, sem honum höfðu dottið í hug alveg á sömu stundunni og hann talaði þau, og sem engum öðrum manni höfðu heldur dottið í hug. Sigurður rak honum utan undir svo harðan snoppung, sem hann gat.

Ólafur fjell til jarðar við höggið og lá nokkur augnablik. Svo fór hann að mjakast á fætur ofboð seint og varlega.

„Ætlarðu að berja mig, Sigurður"? sagði hann, og boraði litla fingrinum í eyrað, sem höggið hafði komið á, því það hafði komið loka fyrir það, og hann heyrði ekki grand.

„Jeg ætla ekki að gera það, jeg er búinn að því" sagði Sigurður, en í sama bili veit hann ekki fyrr til en Ólafur er stokkinn upp í fangið á honum, og hefur náð annari hendinni í hár honum en hinni í annað eyrað, og togaði þar af öllum lífs og sálar kröptum.

(Niðurlag síðar.)

FRJETTIR FRÁ ÍSLANDI.

Framhald frá fyrstu síðu.

Þingmenn hefur við undirbúning málanna utan þings einna mest greint á um þetta frv. Allir hafa að vísu verið á sömu skoðun um, að embætti þessi skyldu leggjast niður, er hin nýja landsstjórn kæmist á, en sumir hafa ekki viljað setja afnám amtmannaembættanna og breyting á biskupsembættinu í samband við löggilding hinna endurskoðuðu stjórnarskrár, heldur hafa þeir viljað semja lög um afnám amtmannaemb. og breyting (eða afnám) biskupsembættisins, og skipta störfum þeirra embætta niður, án tillits til innleiðslu hinnar nýju landsstjórnar. Á þennan hátt þyrfti afnám þessar embætta ekki að bíða eptir staðfesting á stjórnarskrárbreytingum, sem ef til vill þyrfti lengi að bíða eptir. Sumir vildu, að jafnframt og ákveðið væri að afnema öll þau embætti, sem frumvarpið getur um, skyldi einnig ákveða um skipting þeirra starfa, sem heyra undir hvert þessara embætta.—En niðurstaðan varð sú, sem frumvarpið fer fram á, að afnema embættin, fela hinni nýju stjórn að sjá um til bráðabirgða að störfum þessar embætta verði borgið, og skylda hana til að leggja fyrir þingið lagafrv. um nýja embættis skipun, með því að allt annað yrði að eins kák og bráðabirgðarráðstafanir hvort sem er. Þetta voru að mestu eða öllu ráð Benedikts Sveinssonar.

Frumvarp til laga um ráðgjafaábirgð voru í gær til 1. umr. í neðrid. Þess konar lög eru og nauðsynleg afleiðing stjórnarskrárbreytingarinnar. Í frumvarpinu er talið upp það, sem ráðgjafarnir eiga að sæta ábyrgð fyrir, og jafnframt ákveðin refsing við brotum.

Frumvarp til laga um laun landsstjórnar þeirrar, er skipa skal, þá er hin endurskoðaða stjórnarskrá er staðfest:

Landstjóri	hefur í laun 14000 kr. árl.
Hver ráðgjafi	— - — 5000 — —
Hver skrifst.stj.	— - — 3000 — —
Til skrifstofufjár skal leggja	8000 — —

Við þetta frv. kom breytingartill. frá Þorl. Jónss. og Jóni Jónss. í gær við 2. umr. í neðrid. Þeir vildu láta landsstj. hafa 10000 kr., hvern skrifstofustjóra 2500 kr. og skrifstofufjeð 6000 árlega. Með 10000 kr. launum voru auk uppástungumannanna að eins 2: Gr. Thomsen og sjera Sig. Jensson, en allir aðrir á móti. Með 2500 kr. voru 8, en 15 á móti. Að skrifstofufjeð skuli vera 6000 kr. var samþ. með 12 atkv. móti 11.

Vínfangatollur. Lárus Halldórsson hefur komið fram með frumv. um hækkun á þeim tolli um helming við það sem nú er. Eptir því ætti tollurinn að vera af hverjum potti af öli sem hefur 1 gr. styrkleika eða meira, 15 a.; af brennivíni með 8 gr. styrkleika 60 a.; yfir 8 gr. til 12 styrkl., 90 a.; yfir 12 gr. styrkl., 120 a.; af rauðvíni og messuvíni 30 a.; af öðrum vínföngum 1 kr. 20 a. af hverjum potti eða 3 pelum, ef þau eru flutt í minni ílátum. Um frumv. þetta urðu allmiklar deilur við 1. umr. 1. n. d. 6. þ. m. Landsh. Grímur Thomsen, Jónassen og fl. á móti.

Það kom til 2. umr. í gær. Komu þá fram ýmsar breytingartillögur um lægri toll, og varð niðurstaðan, að af hverjum potti af brennivíni með 8 gr. styrkleika skyldi borga 45 a., frá 8 gr. til 12 gr. 70 a., yfir 12 gr. 90 a.; af öðrum vínföngum 1 kr. af potti eða flösku.

Tóbakstollur. Lárus Halldórsson hefur einnig komið með frv. um *tvöfalda hækkun* á þeim tolli þ. e. 50 a. af hverju pundi, og 1 kr. af hverjum 100 vindlum. Um þetta urðu einnig nokkrar deilur við 1. umr. Landsh., Gr. Thomssen, Jónassen o. fl. á móti.

Það kom og til 2. umr. í gær. Ólafur Briem kom með þá breytingartillögu að hafa tollinn að eins 30 a. á pundi; það var fellt; aptur á móti var samþykktur 30 a. tollur á pundinu og var 1. kr. á hverjum 100 vindlum.

Manitoba.

Á þriðjudaginn var kom hraðfrjett frá London á Englandi þess efnis, að fregnin um daginn að peningarnir til að byggja Hudsonflóabrautina væri fengnir, væri ósönn. Það er að eins sú von á, að þeir fáist bráðum. En þessi síðari fregn segir það efalaust, að í haust verði byggðar 40 mílur af brautinni innan Manitobafylkis. Fjelagið hefur sem sje gert samskonar samninga við fylkisstjórnina og hin önnur brautafjelög, þá samninga, sem sje, að fylkisstjórnin lánar 1 dollar í peningum upp á hverja eina ekru af landi, sem fjel. á innan fylkisins, og fyrir þá peninga á að byggja þessar 40 mílur.

Síðan Kyrrahafsfjelagið opnaði hraðfrjettasofur sínar um síðastl. mánaðamót og tókst á hendur frjettafluining, hefur flutningsgjaldið stigið niður um þriðjung. Hraðfrjettir kosta nú: frá hvaða stað í Manitoba sem er, til allra staða í Ontario eða Quebec fyrir hver 10 orð 75 cenrs á daginn, en 50 cents á nóttunni; frá Assiniboia-hjeraðinu 1 doll. fyrir hver 10 orð, og frá Alberta-hjeraði og British Columbia $1,25 cents, eða 75 cents ódýrara en verið hefur, hvort heldur frjettin er send á degi eða nóttu. Fjelagið tekur og á móti hraðfrjett um (í Winnipeg einungis) til Englands, Skotlands, Írlands, Frakklands og Þýzkalands, og flytur þær til hvers helzt staðar sem er á nefndum ríkjum fyrir 25 cents hvert orð.

Í fyrsta skiyti í sögu Norðvesturlandsins hafa póstvagnar verið rændir í sumar, og það tvisvar. Í fyrra skiptið var póstvagninn frá Prince Albert rændur og allt fjemætt tekið af farþegjum, og í síðara skiptið póstvagninn frá Edmonton. Enginn af ræningjunum hefur náðst enn en varðliðið er vongott um að höndla þá þó síðar verði.

Winnipeg.

Í 91. hersveitinni (**the Winnipeg Light Infantry**) hjer í bænum er íslenzk deild (**Company**). Í deildinni eru nú um 40 Íslendingar, og eru álitnir laglegastir menn í allri hersveitinni. Íslenzkir offiserar í þessari deild eru: Jón Júlíus *Color Sergeant*, Erlendr Gíslason *Sergeant* og Jakob Jóhannsson *Sergeant*. *Corporals* hafa enn ekki verið tilnefndir, en þeir verða einnig íslenzkir.—Á þriðjudagskvöldið var tóku Íslendingarnir á móti sínum nýja herklæðnaði, sem bæði er útlitsfallegur og vandaður að öllu leyti.

Loksins hefur ákváðið að láta timburleggja City Hall-torgið og kringumliggjandi stræti. Á Mc Lennan, sem timburlagði Aðalstrætið, tók verkið að sjer fyrir $11,094. Þessu verki verður lokið í haust. Svo hefur og bæjarstjórnin samþykkt að timburleggja Higgins St. hið allra fyrsta, en líklega verður það eigi gert í haust.

Veðreiðar fara fram í **Prairie Park** 3 síðustu daga þessara viku og á mánudaginn næstkomandi. Eru nú í garðinum saman komin mesti sægur af aðkomnum gæðingum, bæði austan frá Ontario og sunnan frá Dakota, Minnesota, Iowa og Illinois. Alls verða þar reyndir 76 veðhlaupa hestar.—Fargjald hjeðan frá bænum fram og aptur ásamt aðgöngumiða kostar 75 cents.

Á þriðjudaginn kemur er settur helgidagur, og þá verður minnisvarðinn á City Hall-torginu afhjúpaður. Sama dag verður og opnuð fylkissýningin. Fargjald frá bænum til sýningagarðsins fram og til baka verður 20 cents, og getur maður farið hvort sem vill með Kyrrah.brautinni eða strætisbraut og yfir ána á Broadway-brúnni. Vagnar ganga austur einu sinni á hverjum 4 mínútum.

MANNALÁT.

Jón Jónsson, læknir, andaðist (úr fótarmeini) í Hamilton, Dakota, hjá tengdasyni sínum, Samsoni Bjarnasyni 23. júlí. Hann var greptraður hinn 26. s. m. í grafreiti nokkrum á landi Samsonar á hinum svokölluðu „Sandhæðum" austanverðum, sunnan við Tunga.

Sem góður drengur og heppinn læknir, þótt að eins væri sjálfstúderaður, var hann nálega hverjum manni kunnur í hinum íslenzku nýlendum í Manitoba og Dakota.

Jón sál. var Skagfirðingur að uppruna, ólst hann upp og bjó þar til þess hann flutti vestur um haf sumarið 1876. Hann var tvíkvæntur og lifa börn hans úr báðum hjónaböndum.—Hjer vestra bjó hann fyrst á Skíðastöðum í Árnesbyggð í Nýja-Íslandi, en flutti þaðan þá er mestur var þaðan burtflutningurinn. Eptir það var hann ýmist í Winnipeg, Pembina, eða í íslenzku nýlendunni austur af Pembinafjöllum í Dakota. Veturinn 1884—5 var hann á Íslandi.

Guðmundur Gíslason (ættaður úr Skagafirði) andaðist á sjúkrahúsinu í Toronto, Ont. hinn 11. maí þ. á.

ÁVARP til Íslendinga.

Kristnir menn játa eflaust allir, að andleg velferð lýða og einstaklinga verði með engu öðru móti tryggð, heldur en með því að koma sönnum kristindómi inn í hjörtun. En, hitt kemur sumum þeirra, ef til vill, ekki til hugar, að kristindómurinn hefur einnig fyrirheit fyrir þetta líf, þannig, að hinn vissasti vegur til þess að baráttan fyrir daglegu brauði blessist, er að varðveita sannan og lifandi kristindóm. Hið eina ráð til þess að koma á fót menning og framförum hjá villiþjóðum, er að gjöra þær að kristnum þjóðum. Það viðurkenna nú allir.

Undirstöðu andlegra og líkamlegra þrifa Íslendinga hjer í landi getum vjer eigi hugsað oss neina aðra en kristindóminn og kristilega kirkju. Hin fyrsta lífsnauðsyn fyrir hvert eitt mannsbarn þjóðflokks vors hjer hlýtur því að vera, að hjer sje haldið uppi kristnu safnaðarfjelagi, þar sem stöðugt sje, fyrir ungum og gömlum, brýndur lærdómur kristinnar trúar, þar sem jafnt og þjett sje unnið að því, að gjöra hina uppvaxandi kynslóð að kristnu fólki.

Hinn íslenzki söfnuður hjer má ekki með nokkru móti deyja; ef hann deyr, þá hikum vjer oss ekki við að segja, að allt sje farið fyrir Íslendingum í þessum bæ. En söfnuðurinn deyr, ef hann, eins og nú lítur helzt út fyrir, getur ekki haldið prest, ef hann verður að láta þann mann, sem hann hefur haft fyrir prest síðastliðin tvö ár, frá sjer fara nú þegar, eptir svo að segja nýbyrjað verk; þann mann, sem nær og fjær er viðurkenndur að vera gæddur hinum ágætustu hæfileikum, bæði sem prestur og privat-maður, þann mann, sem oss er þess vegna öldungis ómissandi, hvort sem vjer lítum á fjelagslíf vort frá kristilegri eða borgaralegri hlið. Söfnuðurinn á nú sunnudagaskóla, sem rúmt hundrað barna og ungmenna sækir reglulega, og sem nærri því mun mega skoða sem augasteininn í framförum Íslendinga í Winnipeg. Sú stofnun er dauð, svo framarlega sem söfnuðurinn er látinn deyja. Og dauði Winnipegsafnaðar mun og annan enn meiri dauða hafa í för með sjer. Það getur varla hjá því farið, að hið nýmyndaða kirkjufjelag Íslendinga í Vesturheimi fái banasár, ef sá söfnuður, sem einna mest vann að því að koma því kirkjufjelagi á fót, og sem nú er fjölmennastur allra hinna sameinuðu safnaða vorra, verður að leggja árar í bát, hættir að halda prest, hættir að vera til. Slíkt væri sorgarefni. Slíkt væri hverju íslenzku mannsbarni vor á meðal til sárrar minnkunar.

Það, sem hjer er tekið fram, snertir ekki að eins þá meðal landa vorra, sem þegar hafa gengið í söfnuð vorn í Winnipeg, heldur allt eins hina, er fyrir utan standa. Sómi þjóðar vorrar og hamingja ætti að vera hvorumtveggja jafnkær, og kristið nafn bera hvorirtveggja. Sá, sem ekki er með, þegar um það er að ræða að verja líf kristins safnaðar sinnar eigin þjóðar, er honum er hætta og dauði búinn, hann, er á móti.

Allir hljóta að skilja, að vorum söfnuði, eins og öðrum kristnum söfnuðum, fylgja útgjöld, svo sem prestslaun, organistalaun, ljósmatur, eldiviður, húsaleiga, o. fl.: og eins og yður er kunnugt, byggjast tekjur vors safnaðar eingöngu á frjálsum fjárframlögum, sem nauðsynlega verða að nema svo miklu, að þær mæti útgjöldunum, ef söfnuðurinn á að geta haldið áfram að vera til

Hingað til hafa tekjur safnaðarins verið ónógar til þess að mæta útgjöldum hans, og því þarf nú meira að gjöra til þess að útvega söfnuðinum tekjur, ef hann á að geta staðizt.

Vjer teljum nú víst, að þjer viljið vera með, en ekki á móti söfnuði vorum. Þess vegna leyfum vjer oss vinsamlega að skora á yður, að styrkja söfnuð vorn, með svo miklu fjártillagi, sem efni yðar og ástæður leyfa, til þess að hann neyðist ekki til að láta prest sinn frá sjer fara og þar með láta alla kristindómsstarfsemi fyrir fólk vort hjer niður falla. Og verður þess innan fárra daga leitað af oss, hvað hver einstakur maður vill láta af hendi rakna.

Undirtektir manna undir þessa áskorun verður áþreifanlegt svar upp á það, hvort menn vilja prest hafa eða ekki.

Í umboði Winnipeg-safnaðar
8. september 1886.

Djáknar:	Fulltrúar:
S. J. Jóhannesson,	Á. Friðriksson,
S. Guðmundsson,	P. S. Bardal
St. Gunnarsson,	B. L. Baldvinsson,
	M. Paulson, skrifari.

Winnipeg 18. sept. 1886.

Kæru vinir!

Oss væri mesta þökk á að þjer kæmuð og fynduð oss og lituð á vörur vorar; vjer skulum taka kurteislega á móti yður, skipta heiðarlega við yður og gefa yður vörur upp á hundrað cents fyrir $1,00. Vörur vorar eru nýjar og það vantar ekkert í þær, og alfatnaður er ódýr. Komið og finnið oss; þjer vitið allir, hvar vor er að leita.

Boston Clothing House.

Rjett að segja beint á móti nýja pósthúsinu. **No. 458 Main St.**

Campbell Bros.

530 Main St. nærri City Hall.

Selja með lágu verði: eldstór, hitunarofna, allskonar þjáturvarning til húsbúnaðar, og annan varning úr járni, svo og allskonar smíðatól, netagarn og allskonar kaðla og netateina.

Í þessari harðvörubúð er íslenzkur afhendingarmaður, hra. Chris. Ólson, er lætur sjer annt um að gegna kvöðum landa sinna, og óskar að þeir komi sem optast,

Th. Finney.

selur eptirfylgjandi vörutegundir fyrir peninga út í hönd.

32 pd. góðu haframjöli......$1,00
21 " hrísgrjón.............1,00
14 " ljósasta púðursykur.. 1,00
10 " harður molasykur.... 1,00
8 " ágætt kaffi........ 1,00

Af lakari tegundum er gefið meira fyrir hvern dollar.

Áreiðanleg vigt.

A. Fridriksson

223 og 225 .... Ross Str.

selur næstu 30 daga móti peningum

billegar en nokkur annar

10½ pd. molasykur...... $1,00
9 pd. harður—...... 1,00
15—16 pd. púður—...... 1,00
7½—10 pd. kaffi....... 1,00
20 pd. hrísgrjón........ 1,00
o. s. frv.

Árni Friðriksson.

The Winnipeg Drug Hall

Beint á móti nýja pósthúsinu.

J. F. Howard & Co.
Lyfsalar.

Höfum öll homoeopata lyf, Ilmvötn og *Toilet*-muni. Allt sent greiðlega eptir brjeflegri umbeiðni.

J. G. Mills & Co.

selja ágætt kaffi (grænt) með aðdáanlega lágu verði, sem sje:

9 pund fyrir dollar!

Ennfremur, **20 pund fyrir dollar** af mjallhvítu púðursykri, **einungis ef keypt eru 5 pund af hinu inndæla kinverska og japanska tei, alveg nykomnu, sem kostar ein 50 cts. pundid.**

Munið að búðin er á Aðalstrætinu nr **368.**

Commercial Bank of Manitoba.

Cor. Bannatyne & Main Strs.

Stjórnendur McArthur Boyle og Campbell, lána peninga með góðum kjörum. Bankinn lætur sjer einkanlega annt um að ná viðskiptum Íslendinga.

A. F. Reykdal & Co.

175 Ross St.

hafa ásett sjer að selja með innkaupsverði allan sinn skófatnað, 1, 300 dollars virði, þar til 15. október næstk. Íslendingum í Winnipeg er vinsamlega bent á að hagnýta sjer þetta tækifæri.

Blaðið **„Austri"** er til sölu hjá Eggert Jóhannssyni. 35 og 37 King St., og kostar einn doll. árg. Allir austfirðingar ættu að kaupa það, svo þeim sje kunnugt það, sem gerist á gömlu stöðvunum.

S. A. ROWBOTHAM & CO.

Clements Block .... 496 Main St.

Verzla með peninga og fasteignir bæði í bænum og utan bæjar. Íslendingum er vinsamlega boðið að koma við og skoða landsölu listana. Vjer höfum mjög ódýrar bæjarlóðir, og höfum selt Íslendingum all margar í sumar.

McBeth McBeth & Sutherland.

MÁLFÆRSLUMENN.

Skrifstofa í **McIntyre Block** á aðalstræti. beint á móti *Merchants Bank.*

Þeir sem vilja fá upplýsingar viðvíkjandi vinnu, kaupi, löndum, landnámi eða öðru sem tilheyrir umboði mínu, eru beðnir að senda brjef sín á skrifstofu „Heimskringlu". Nr. 35 og 37 King St., eða koma sjálfir. Hentasti tími að koma, er frá kl. 8—9 f. m., og kl. 1—2 eða 7—8 e. m.

Frímann B. Anderson.